

α και έχθές εἶπον, εὐλογητός
 ὁ θεός κ' ἄνθρωπον τὸ αὐ-
 τὸ πάλιν λέγω. Ἐάν κ' ταῖ
 δεινὰ παρήλθον, ἀλλ' ἢ μνή-
 μη αὐτῶν νὰ παραμένῃ,
 οὐχ ἵνα ἀλλώμεν, ἀλλ' ἵνα
 εὐχαριστήμεν.
 Ἐάν ἢ μνήμη τῶν λυπηρῶν
 μένῃ, ἢ πείρα αὐτῶν οὐδέ-
 ποτε θαῖ ἔλθῃ. Μνημόνευε
 τὶς ἁμαρτίες σου, διὰ νὰ μὴ
 πράξῃς πάλιν αὐτές. Ὅπως

«Τιμὴ εἶναι ἢ ἀκαθεκτος
 κινήσις τῆς γνώμης διαίτην
 κατορθῶσιν τῶν αἰρετῶν».
 (αἰχ. Μαξίμ. ὁμολ.)

Ὡ! ὄροι δεσπορῶν ἀγῶνων
 ὁμολογίας κ' ἔργων Ἀγαπίης.
 Ὡ! ἱεροὶ κανόνες τέχνης
 τεχνῶν: φεύγετε τὰς αἰ-
 ρετικὰς κ' τὰς κοινωνοῦντας
 μ' αὐτὰς. «Μὴ μετακινεῖς
 ὄρια αἰώνια», δηλ. ἐντολὰς θεοῦ,
 ἱερῶς κανόνες συνόδων κ'
 διδασκὰς Πατέρων.

Ὁριον: καθ' ἡμέραν ἀποδύνηθω ὡς λέγει ὁ ἀπόστ. Παῦλος

ὁ ἀπόστ. Παῦλος ἔλεγε: «Ἐμέ τὸν
 βλαβερὸν κ' διώκτην κ' ὑβρι-
 στήν...» Ἄν κ' ἔλαβα θυγῶ-
 ρηδὸν, τὴν μνήμην τῶν ἁμαρ-
 τῶν μου ἔχω».
 (Χρυσοστόμ.)

«Ὅριον θεομητερι-
 κοῦ λόγου: ὅσα
 λέγει ὁ υἱὸς
 μὴ ποι-
 εῖτε».

Ὅριον ἀγα-
 πῆς πρὸς πάντας... Ὅριον
 ἀδιαλείπτου εὐχαρίας
 κ' χάριτος. Ὅριον θεοτοκιοδρομίας.

Βλέπε,
 ἔν μέσῳ παιδῶν διαβαίνει.
 Τὸ ἀκαθάρτον τῆς δι-
 ψυχῆς, οἰκνῶν βαρὺς δόξης
 κατεργάζεται.

«Ποτὲ
 χαρὰ, δὲν
 δάθρεις
 ἔσω, ἀν
 μέγα θά
 δὲν
 ἀναβλύθῃ».

Αὐτὸ τὸ ὄριον κινεῖται ἀλλοῦ ἢ ποιήθῃς.
 Χαί-
 ρε γέ-
 φυρα
 πρὸς αἰ-
 ῶνιον Ἰω-
 ἴην
 ὁ δὲ θεὸς
 χαίρει
 θεο-
 τόκε.

Ὅριον αὐτοκη-
 ψίας κ' ἐλπίδος
 κατὰ τὸ: «κράτει
 τὸν θεὸν εἰς τὸν
 ἄδην κ' ἢ ἀπεκρίθη»

Ὅριον τῶ: «Σήμερον ἐπίβρεψον (μετανοήθῃς)!!
 Ὅριον: «Μνήμην θανάτου ἔχε, ἀ μετανῆ (τῆ ψυχῆ)...»
 Ὅριον: Εὐθε βῶς, σωφρόνως κ' δίκαιως πορευόμενος, ἀνω...
 Ὅριον: Ἀδελφόν (τῶν πληθύνοντων) εἶδες, τὸν θεὸν εἶδες!!
 Ὅριον: Δόξα σοι κύριε, Ὅριον: ὑπεραγία θεοτοκε
 ΣΟΣΟΝ ΗΜΑΣ.
 (συνεχίζεται...)